

EL DAU

Correu electrònic: levante.rdc@epi.es

EL POBLAT IBÈRIC DEL PUNTAL DELS LLOPS O EL CASTELL DEL REI VILARAGUT ESTAN A OLOCAU

La porxada de la Calderona

Agustí Hernández Dolz, Olocau
Ve el bon temps, i amb ell les muntanyes valencianes s'omplin de visitants. Excursionistes, ciclistes, senderistes o persones que cerquen un descans en la natura. Tot i que hi ha qui no para durant l'any, durant aquests dies, i després d'un temps de pluja, les muntanyes es tornen a omplir, si no plou, és clar.

La Serra Calderona és l'espai triat per la majoria d'habitants de l'àrea metropolitana de València. Tant per la seua extensió (abasta des de Puçol fins a Gátova al llarg de més de 20 quilòmetres i arriba fins a la vall del Palància), com pel nombre de pobles que s'hi inclouen dins. Si unes altres zones de muntanya properes a València estan profundament habitades, la Calderona té gran quantitat de senders, racons i espais en plena natura.

Olocau, en la vessant sud de la Calderona, és un d'eixos llocs de la serra per on setmanalment passen desenes de viatgers, excursionistes o ciclistes. I és que al municipi no li falten encants. A més de la proximitat a l'àrea metropolitana i les bones comunicacions, Olocau és un dels portals d'entrada a la Calderona. La zona ha estat tradicionalment poblada des de l'antigor. I fruit d'eixa petjada de l'home primitiu trobem racons encisadors per visitar com ara el poblat ibèric del Punyal dels Llops, situat junt al municipi i al qual s'accedeix des de la carretera després de 15 minuts de camí a peu.

Per Olocau l'aigua tranquil·la del Carraixet va assolint la seua maduresa i camina vers la mar després de davallar dels cims del Pic l'Àguila i el port de Xirivilla.

■ La Casa i la Torre de la Senyoria (segle XIII) estan situats a la part alta del poble i són la talaia a la serra

AGUSTÍ HERNÁNDEZ

POBLAT IBÈRIC. El Punyal dels Llops està situat en la porta de la serra Calderona.

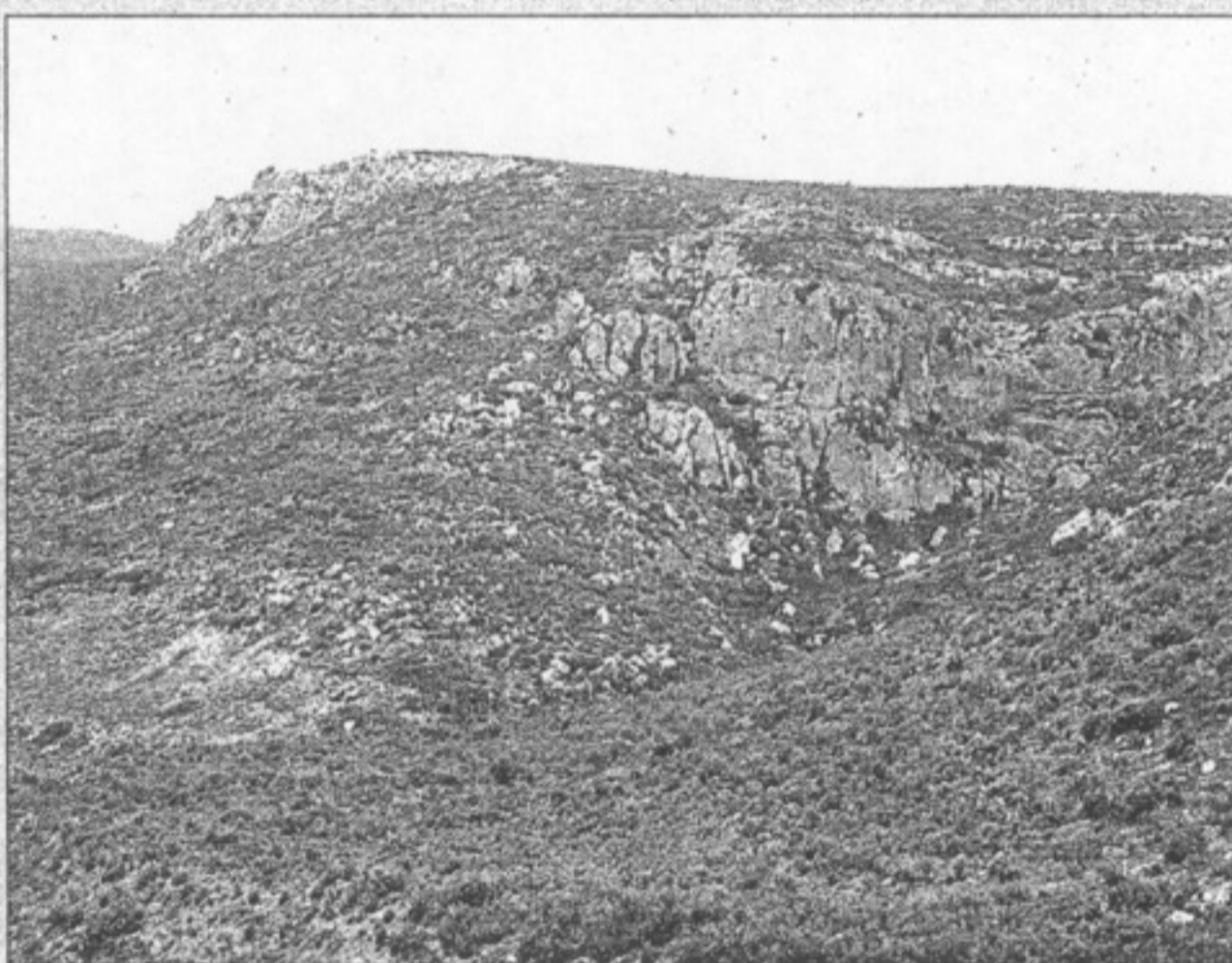

LEVANTE-EMV

Castell del rei Vilaragut.

Als ciclistes que pugen cap a Gátova per la carretera els va acompanyant al llarg de les dures rampes en ascens a Gátova. I la vila també conté el castell del rei Vilaragut, antiga fortificació musulmana del segle XI.

Una altra cosa per la qual destaca Olocau és el gran nombre de fonts que té com la del Frare, la de la Salut i la de la Carrasca, entre d'altres. El municipi ofereix unes perfectes senyalitzacions, i té una web on s'explica

LEVANTE-EMV

TERRA DE CONTRASTOS. A la Calderona hi ha varietat de paisatges.

els possibles recorreguts de la serra.

I, literàriament, Olocau també té la seua presència. Vicent Andrés Estellés, el poeta de Burjassot, diu al seu *Mural del País Valencià*. «Túmulo de pols, de te-

rrosa memòria./Exasperat o socarrat de llum./Sona el barranc reiterades lliçons./Marge convuls, de dicció agitada!/Dia, cançó, hora de roba estesa./Em moriré entre les pedres soltes/i guaitaré les comes que m'estime».

OPINIÓ

«Ustedes» i jo

TONI Mestre

L'última columna, *Esplendor en la merda*, m'ha fet arribar un parell de correus electrònics que m'agradaria comentar ara i ací. En primer lloc el que m'envia Pascual Martínez on, en valencià, em diu: *Tu si que tens la boca plena de merda*. Una opinió tan vàlida com qualsevol altra que només té un punt de misteri a destacar: Està datat divendres 9 de maig de 2003. El misteri és que la columna es publicà diumenge dia 11. Misteris que té la vida periòdica. Dels diaris periòdics, vull dir.

El segon correu, en castellà, me l'envia, el mateix diumenge, un altre Martínez, Julio, davall del títol genèric *El de Uds. si que fué un ejemplo bochornoso*. En copie el text literalment. Diu: «Sr. Mestre: suscribo de principio a fin lo contrario de lo que Ud. pretende en su escrito *Esplendor en la merda*. Supongo que a muchas personas, efectivamente causará dolor el comprobar que el avance de la COMUNIDAD VALENCIANA (sic) ha sido muy importante en los últimos tiempos. Haremos lo posible para que así siga siendo. Un cordial saludo. J.Martínez. Valencia». Una altra opinió igualment vàlida i respectuosa. I més respectuosa.

Si el primer correu no mereix ni un mot més, el segon el comentaré breument. Quan diu això de «*El de Uds. si que...*» De quins *ustedes* parla? Si es refereix als socialistes és evident, sr. Julio Martínez, ignora qui sóc i la meua trajectòria professional. Jo no he estat mai ni simpatitzant del PSOE. I quan detentaven el poder els vaig criticar com ara critique el seu partit, el PP. I ben sovint en vaig ser víctima. Però en ambdós partits és corrent la línia de pensament que vosté representa. Si no s'està amb l'un, s'està amb l'altre. Greu error! Encara que els sembla impossible, més enllà de *ustedes*, PP i PSOE, hi ha vida política. Més enllà del nacionalisme *españolista* hi ha d'altres opcions. Entre elles, la meua. tonimestre@correu.vilaweb.com

VALENCIÀ EN PERILL

Aprofitós
Aquell que només mira la seua conveniència, que sempre va a la d'ell, que només mira el profit propi sense preocupar-se gens pels altres. Persona interessada.

Fas mal de fer-te soci de Pere perquè és un aprofitós que et deixarà penjat en qualsevol moment.

En valencià també es diu	aprovechado, cominencier
En llengua estàndard	aprovechado, mossega
En castellà es diu	aprovechado, ventajista

LLIBRE: VALENCIÀ EN PERILL D'EXTINCIÓ
AUTOR: EUGENI S. REIG

ENCREUAT núm. 1.728

per Josep Pitarch (josep.l.pitarch@uv.es)

1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													

HORIZONTALS
1. Dóna l'enhonorabona. El contrari de la guerra. 2. Edifici en ruïna. Coses de les monarquies. 3. Tinta francesa. Pareu un vehicle. 4. Freqüent, sempre igual. Se'n va anar. 5. Refracció de les ones sonores. Una tona. Planta com l'atzavara d'on s'extreu el

VERTICALS
1. Germans francesos. Un roig anglés. 2. Sense testicles. Calcule el pes. 3. El qui portava el feix romà en les desfilades. Són de satisfer. 4. Inscripció dalt de la creu. Conjunt de naus de guerra. 5. Picants. El qui mana. 6. Matrícula islandesa. Aturar el vaixell amb l'àncora. 7.

Solució a l'encreuat núm. 1.728

S	N	O	I	C	V	R	O	F	E	D			
L	O	L	V	C	V	M	O	L	S	E			
O	S	A	V	A	R	E	S	T	A	R	E		
S	E	S	L	E	C	A	R	A	O	S			
R	O	L	V	A	S	C	S	E	S	R	E		
V	S	I	S	I	S	T	N	T	O	C	E		
V	N	V	I	R	I	R	A	N	I	L	L		
U	V	U	R	E	U	A	T	R	E	N	C		
S	L	S	R	E	A	L	S	Q	I	N	U		
U	P	A	V	A	T	A	I	C	I	C	I		

REFRANYS

- per Llorenç Giménez
- El que guanyaràs amb les faves, ho perdràs amb el segó.
  - Els doblers són mals de guardar.
  - Ni de pobresa espantar ni de riquesa gallejar.
  - Oncle ric, bon amic.
  - Pocs diners, poc música.
  - Qui té canyes té flautes.
  - Qui té diners vola i qui no en té, rodola.
  - Qui té soques pot fer estelles.
  - Ric i rac, però en la butxaca no en canta cap.